

NOTAT

LIND Advokataktieselskab
Ved Vesterport 6, 2. sal
1612 København V
Telefon: +45 82 30 90 00
Fax +45 33 13 90 01
Mail: lind@lindlaw.dk
www.lindlaw.dk

CVR. 34 05 21 66
Bank: 6505 3053339793

7. februar 2014

Jnr.: 35753160019

Indlejer – selvstændig eller lønmodtager?

Danske Fysioterapeuter ønsker at skabe størst mulig klarhed over, hvornår en fysioterapeut, der er indlejer på en klinik, er at betragte som selvstændig erhvervsdrivende eller som lønmodtager. Det gælder både i ansættelsesretlig og i skattemæssig henseende.

I begge henseender har det meget stor betydning for både indlejeren og klinikejeren, hvad indlejerens status er.

1. Udgangspunkt

Generelt vil vurderingen af, om en indlejer er selvstændig eller lønmodtager, tage udgangspunkt i de kontraktvilkår, der gælder for indlejeren, selvom den faktiske praktisering af samarbejdet med klinikejeren også kan have væsentlig betydning for vurderingen.

En aftale om indleje mellem en fysioterapeut og en klinikejer vil som udgangspunkt være baseret på en af de to standardkontrakter, Danske Fysioterapeuter har udarbejdet. Standardkontrakterne er begge benævnt "Aftale om leje af praksisret", og adskiller sig ved, at den ene standardkontrakt er rettet mod tilfælde, hvor der er tale om klinik uden overenskomst med Sygesikringen, mens den anden kontrakt er for tilfælde, hvor der er overenskomst med Sygesikringen.

Begge standardkontrakter indeholder blandt andet følgende vilkår:

- Klinikken og indlejeren er begge omtalt som selvstændigt erhvervsdrivende. Indlejeren skal således registreres hos Erhvervsstyrelsen med CVR-nr. og udarbejde årsregnskab, ligesom der skal afregnes B-skat af indlejerens indtægt.

- Det er fremhævet, at klinikken ikke har ledelses- eller instruktionsbeføjelse over for indlejeren.
- Indlejeren får som følge af aftalen en egentlig ret til at benytte klinikens faciliteter (mod betaling) og har i den forbindelse krav på, at faciliteterne lever op til visse standarder. Det er altså ikke klinikejeren, der ensidigt beslutter, hvordan klinikken skal vedligeholdes m.v.
- Indlejeren bliver ikke økonomisk kompenseret af klinikken i forbindelse med ferie, sygdom, barsel eller andet fravær.
- Indlejeren skal benytte klinikens firmanavn, men er berettiget til særskilt skiltning og anden annoncering.
- Betalinger for behandlinger udført af indlejeren sker direkte til indlejerens konto/kasse og altså ikke til klinikken. Det er klinikken uvedkommende, om der rent faktisk betales i forbindelse med behandlinger.
- Det er kontraktsbestemt, hvordan patienter fordeles mellem fysioterapeuterne på klinikken. Det er således ikke klinikejeren, der frit bestemmer dette.
- Indlejeren hæfter personligt for forpligtelser, der er pådraget i forbindelse med udøvelse af indlejerens egen praksis, og skal have tegnet fornødne forsikringer til dækning af ansvar over for patienter.

I det omfang standardkontrakterne benyttes vil ovenstående vilkår betyde, at indlejeren som udgangspunkt vil være at anse som selvstændig erhvervsdrivende, både ansættelsesretligt og skattemæssigt.

Nedenfor er indeholdt særlige bemærkninger vedrørende grænsedragningen mellem selvstændigt erhvervsdrivende og lønmodtagere i henholdsvis ansættelsesretlig henseende (pkt. 2) og skattemæssig henseende (pkt. 3) for det tilfælde, at standardkontrakterne fraviges, eller samarbejdsforholdet praktiseres på en måde, der fraviger kontraktindholdet. Opdelingen skyldes, at grænsedragningen ikke altid er den samme i relation til ansættelsesret og skatteret.

2. Indlejers ansættelsesretlige stilling

Vurderingen af om en indlejer ansættelsesretligt anses som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende, foretages ud fra en **samlet** gennemgang af de gældende kontraktvilkår og den måde samarbejdet **reelt** praktiseres på. Væsentligst er de nedskrevne kontraktvilkår.

I de foreliggende standardkontrakter er der enkelte bestemmelser, der peger i retning af, at indlejeren kan være lønmodtager, men kontrakterne som helhed viser, at det ikke er tilfældet.

Det betyder også, at ændringer i forhold til standardkontrakterne, der giver klinikejeren mere bestemmelsesret eller gør indlejeren mindre uafhængig, kan gøre det mere tvivlsomt, om indlejeren er selvstændig erhvervsdrivende.

Spørgsmålet om, hvorvidt en indlejer ansættelsesretligt har kunnet betragtes som en lønmodtager, har været prøvet både i Landsretten og i Ligebehandlingsnævnet. Begge afgørelser viser, at selv hvis der sker mindre ændringer i standardkontrakterne, der forskubber kontrakternes balance, så er indlejeren stadigvæk selvstændig.

I begge sagerne var det til forskel fra standardkontrakterne aftalt, at betalinger fra patienter skulle ske direkte til klinikkens konto, og i den ene sag var det tilmed aftalt, at hvis en patient ikke kunne betale, så skulle der ikke betales leje af det beløb, patienten skulle have betalt. Manglende betaling var altså klinikkens risiko og ikke indlejerens.

Selvom det klare udgangspunkt således er, at indlejeren ansættelsesretligt ikke vil blive betragtet som lønmodtager, men som selvstændig erhvervsdrivende, kan kontraktvilkårene i forhold til standardkontrakterne udformes på en sådan måde, at indlejeren alligevel er lønmodtager. Samarbejdet kan også reelt praktiseres på en sådan helt særlig måde, at dette vil være tilfældet.

Forhold, der gør det sandsynligt, at indlejeren alligevel kan være lønmodtager, kan eksempelvis være følgende:

- Indlejeren skal følge klinikejerens konkrete instruktioner i udførelsen af arbejdet og respektere klinikejerens fordeling af arbejdet.
- Indlejeren er aflønnet med A-indkomst.
- Arbejdstiden er fast, og klinikejeren kan konkret fastlægge, hvordan arbejdet skal fordeles inden for arbejdstiden.
- Indlejeren modtager feriegodtgørelse eller løn under ferie og ferietillæg.
- Indlejeren kompenseres økonomisk under sygdom.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at et samarbejde mellem indlejer og klinikejeren om, hvordan klinikken skal drives, herunder løbende samarbejds møder til koordinering af mødetider, dækning af vagter og ferier m.v., ikke betyder, at indlejeren vil være lønmodtager. En klinik kan ikke fungere uden en vis intern koordinering. Det

afgørende i den sammenhæng er, om klinikejeren ensidigt kan bestemme, hvordan indlejer skal forholde sig.

3. Indlejers skattemæssige stilling

For skattemæssigt at have status som selvstændig erhvervsdrivende, er det vigtigt, at indlejer overfor tredjemand agerer som sådan. Det betyder bl.a. at

- arbejdet udføres for egen regning og risiko,
- patienten klart kan se, at han/hun er tilknyttet indlejer og ikke klinikken,
- indlejer selv bestemmer angående arbejdets udførelse m.m. (ikke har modtaget beføjelser/instrukser fra klinikejeren) ,
- indlejer agerer ansvarsbevidst, som en selvstændig erhvervsdrivende (tegner ansvarsforsikringer m.m.), og
- indlejer afholder udgifter til lokaleleje m.m., så deling af "klinikudgifter" er en af flere udgiftsposter i indlejers regnskab.

Hvis standardkontrakterne følges, vil indlejer efter vores opfattelse som udgangspunkt skattemæssigt være at betragte som selvstændig erhvervsdrivende.

Det er samtidig vigtigt at anføre, at hvis der sker ændringer til standardkontrakten, så vil der også skattemæssigt være risiko for, at indlejer ændrer status til lønmodtager. Eksempler på disse ændringer er nævnt i afsnit 2.

Endvidere kan forhold, hvor indlejers økonomiske risiko formindskes, påvirke indlejers skattemæssige status. Det er væsentligt, at indlejer fastholdes i de økonomiske risici, som standardkontrakterne beskriver.

Det vil, efter vores opfattelse, gøre indlejers status som selvstændig erhvervsdrivende mere sikker, hvis der i en aftale blev udarbejdet en justering i forhold til standardkontrakterne. Justeringen skal fremhæve, at indlejer bliver belastet økonomisk, hvis klinikejeren indsætter en anden fysioterapeut under indlejerens aftaleperiode. Sådan en indsættelse kan skyldes barsel, sygdom eller at limit på ydernummeret ikke er udnyttet. Som udgangspunkt belastes indlejer ikke af merudgifter til en ny fysioterapeut i den forbindelse, men hvis dette ændres, således at merudgifterne påhviler indlejer, vil det understøtte, at indlejer driver virksomhed for egen regning eller risiko og dermed også understøtte, at indlejer er selvstændig erhvervsdrivende.

På større klinikker med flere indlejere kan der forekomme "en fælles administration" til styring af booking, betalinger m.m. Det vil i relation til indlejers skattemæssige sta-

tus som selvstændig være en forudsætning på disse klinikker, at indlejer betaler sin andel af udgifterne til fællesadministrationen. Opfyldes dette, vil det ikke kunne betegnes som en ydelse fra klinikejeren, som kan indikere, at indlejer er lønmodtager.

København, den 7. februar 2014

Asger Tue Pedersen
LIND Advokataktieselskab

Helle Munch
KPMG Statsautoriseret Revisionspartnerselskab